Tárgy: büntető eljárás (intellektuális közokirat-hamisítás)

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2020.F.137/15.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a **[…]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2025. október 13. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésen meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy **[…]** eljárás alá vont ügyvéd szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

300.000.-Ft, azaz Háromszázezer forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000.-Ft, azaz Nyolcvanezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás a nyomozó hatóság 2020.02.04. napján tett bejelentése alapján hivatalból indult.
A bejelentés szerint az eljárás alá vont ügyvéd ellen a nyomozó hatóság szándékos bűncselekmény miatt - 3 rb. intellektuális közokirat-hamisítás miatt - folytatott eljárást.
A bejelentés alapján a BÜK fegyelmi biztosa előzetes vizsgálatot rendelt el.

Az eljárás alá vont ügyvéd bejelentését az eljárásról 2020.03.05. napján megtette és csatolta a gyanúsítotti jegyzőkönyvét.
A BÜK fegyelmi biztosa 2020.03.16. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett, egyúttal kezdeményezte az eljárás felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.
A Fegyelmi Tanács a 2020.03.23. napján kelt és 2020.05.14. napján jogerős határozattal a fegyelmi eljárást az ügyben a folyamatban volt büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.
A Fegyelmi Tanács a részére megküldött jogerős bírósági határozatra tekintettel 2025.07.07. napján a fegyelmi eljárás folytatását rendelte el, egyúttal a fegyelmi tárgyalás kitűzéséről intézkedett.

A tényállás:

A jogerős ítéletben az eljárás alá vont ügyvédet 3 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében találta bűnösnek, ezért őt 200 (kettőszáz) napi tétel pénzbüntetésre ítélte, míg a pénzbüntetés egy napi tétel összegét 2.000 (kettőezer) HUF összegben állapította meg.

Sz.N. és R.G. 2014. és 2015. év folyamán élettársak voltak. 2014. év folyamán Sz.Sz. felajánlotta Sz.N-nek és R.G-nek, hogy pénzkereseti lehetőségként Sz.N. vegyen a nevére gazdasági társaságokat.
Miután Sz.N. – R.G. rábeszélésére – beleegyezett abba, hogy pénzért, működtetési szándék nélkül gazdasági társaságot vesz a nevére, Sz.Sz. megadta neki Z.M. telefonszámát, akivel Sz.N. telefonon megegyezett a gazdasági társaság működtetési szándék nélküli, pénz ellenében való nevére vételének elvállalásáról, illetve egyezettek az aláírás időpontját is.

2014. év folyamán ismeretlen időpontban Sz.Sz. elvitte Sz.N-t és R.G-t a […] Centerben található könyvelő irodába, ahol (többek között) Z.M. dolgozott. Az irodában jelen volt még az eljárás alá vont ügyvéd is.
A könyvelőirodában az eljárás alá vont ügyvéd Sz.N. elé tett egy csomag papírt, köztük üres lapokat is, melyeket Sz.N. olvasás nélkül aláírt. Az eljárás alá vont ügyvéd tájékoztatta Sz.N-t, arról, hogy ebből nem lesz baja, és a nevére vett cég csak pár hónapig lesz a nevén, addig „pihen", majd megszüntetik a céget.
Sz.N. több időpontban, különböző összeget vett át a fenti tevékenységéért.
A Sz.N. által aláírt okiratok felhasználásával az eljárás alá vont ügyvéd 2 cég vonatkozásában nyújtott be több változásbejegyzési kérelmet a cégbírósághoz.

Az eljárás alá vont ügyvéd és társai tevékenysége folytán a közhiteles cégnyilvántartásba hamis adatok kerültek bejegyzésre, hiszen Sz.N. valójában egyik céget sem kívánta működtetni, a cégadatokban történt változásokhoz aláírását csupán az anyagi ellenszolgáltatás érdekében adta."

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a fegyelmi tárgyalás berekesztése előtt előadta, hogy az elsőfokú ítéletet a törvényszék helybenhagyta, 3 rb. közokirat-hamisítás miatt lett elítélve az eljárás alá vont ügyvéd vádlottként, előadta, hogy a másodfokú ítélet mellőzte a foglalkozástól eltiltást, csak a pénzbüntetés maradt meg, 2014-15. évi elkövetésről van szó, a vád azon alapult, hogy az eljárás alá vont ügyvéd közreműködött abban, hogy a cégnyilvántartásba valótlan adatok kerüljenek. Felhívta, hogy a tényálláshoz, minősítéshez, ítélethez hozzányúlni nem lehetséges.
Előadta, hogy az ítélet az enyhítő és súlyosító körülményeket is értékelte: enyhítő körülményként a büntetlen előéletet, súlyosító körülményként az eljárás elhúzódását, a hasonló cselekmények elszaporodottságát.
A másodfokú bíróság az alkalomszerű elkövetést is enyhítő körülményként értékelte, a fegyelmi eljárásban is ezeket lehet figyelembe venni, természetesen a jelen eljárás sajátosságaival, ekként súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy az ügyvédi hivatás gyakorlása során követte el az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget, de az időmúlás nagyfokú enyhítő körülmény, sokáig állt büntető és fegyelmi eljárás hatálya alatt. Álláspontja szerint a további fegyelmi büntetéseit ezen ügy szempontjából nem lehet figyelembe venni.
A fegyelmi biztos pénzbírság büntetés kiszabását tartotta szükségesnek és elégségesnek és annak ellenére, hogy jövedelemmel nem rendelkezik az eljárás alá vont ügyvéd, nem látott más lehetőséget enyhébb büntetésre, ezért a pénzbírság kiszabására tett indítványt, mértékét tekintve annak a középmértéke körüli összegben megállapítva.
Indítványozta, hogy amennyiben a fegyelmi felelőssége megállapításra kerül, akkor még az átalányköltségek viselésére is kötelezze a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet.

.-.-.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a tényállást nem mérlegeléssel állapította meg, mert a felelősség megállapításához a büntetőbíróság jogerős ítélete megfelelő alapul szolgált, az eljárás alá vont ügyvéd a felelősségét nem vitatta, eredménnyel nem is tehette volna, mivel a jogerős ítélet rendelkezései kötik a Fegyelmi Tanácsot, így a bizonyítékok értékelése a fentiekben rögzített tényállás megállapítására vezetett.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd az eljárás megindulását és annak egyes stádiumait az elvárásokat meghaladó módon jelentette be a fegyelmi eljárást folytató szerveknek, a szükséges iratokat is becsatolta.
Utóbb a büntetőeljárás és a fegyelmi eljárás során érdemben nyilatkozott a személyi körülményeiről.
Az ügy érdemében a fegyelmi eljárás során nyilatkozatot nem tett.
Jogi képviselője a fegyelmi eljárás során akként nyilatkozott, hogy egyetértett a fegyelmi biztossal (értve ezalatt a felelősség megállapítására és a szankció kiválasztására irányuló indítványt is).

A jogerős bírósági ítéletet megelőzően a büntetőeljárásban előterjesztett eljárás alá vont ügyvéd vádlotti védekezésének elemzése és értékelése nem tartozik a Fegyelmi Tanács feladatkörébe, az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárásban pedig érdemi védekezést nem terjesztett elő. Megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy a jogerős ítélet megállapításaival szemben egy esetleges védekezés egyébként sem foghatott volna érdemben helyt.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján állapította meg a tényállást és ezen belül azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása fegyelmi vétséget valósított meg.
Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üt.) 37. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi, vagy akinek az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja.
Az Üt. 3. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az *„ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani”*
Lényegében azonos tartalmú előírásokat tartalmazott *az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 5/2008. (XI. 27.) MÜK Szabályzattal módosított 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzat* (ÜESZ) **3/2.** pontja is.
Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását szándékos magatartásnak minősítette.
A Fegyelmi Tanács az elítéléshez köthető azon magatartásszabályt tartotta szem előtt, miszerint ügyvéd nem követhet el szándékos bűncselekményt. Egyet sem. A cselekmények halmazati jellegét a Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabási körülménynek tekintette. Az az ügyvéd, akit a büntetőbíróság elítél szándékos bűncselekmény miatt, egyúttal fegyelmi vétséget is elkövet.
Szándékosnak pedig azért minősül a magatartás, mert az eljárás alá vont ügyvéd szándékos bűncselekményei – egyúttal – szándékos fegyelmi vétségnek is minősülnek; amikor az ügyvédi tevékenységet gyakorló szándékos bűncselekményt követ el (főleg jelen ügyben okiratszerkesztéssel összefüggésben elkövetett bűntetteket), a tudata átfogja, át kell fogja, hogy a magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan sérti és nem csak veszélyezteti, így a fentiekre tekintettel a gondatlanság fel sem merülhetett jelen ügyben.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával.
A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás elkövetési időpontjában az Üt. volt hatályban.
A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálandó el.
A fegyelmi vétség fogalmát az Üt., illetve az Üttv. lényegében azonosan határozza meg.

Enyhítő körülményként fokozott súllyal értékelte az eljárás alá vont ügyvéd által közölt és a Fegyelmi Tanács által nem vitatott családi helyzetét, miszerint jövedelemmel nem rendelkezik, továbbá azt a körülményt, hogy az elkövetés óta 10 év telt el, ezen belül a fegyelmi eljárás is jelentősen elhúzódott (az elhúzódó büntetőeljárás miatt).
Több megállapított bűncselekményével az ügyvédi létet és hivatás tekintélyét alapvetően sértette meg. Az ügyvédi hivatásrend lejáratására általánosságban alkalmas az a magatartás, amelyet a büntetőbíróság elbírált, ennek a nyomatéka azért is fokozott, mert az okiratszerkesztéssel kapcsolatos kari érdekelt sértette, de minimum veszélyeztette.

Az eljárás alá vont személy fegyelmi előéletét nem értékelte súlyosítóként, hiszen a jelen eljárásban elbírált cselekmények (fegyelmi vétségek) elkövetésekor nem volt vele szemben jogerős fegyelmi marasztalás (intézkedés) hatályban. Az eljárás alá vont ügyvéd a cselekményeinek elkövetéskor 3 éve volt bejegyzett ügyvéd, így az a körülmény, hogy az addig eltelt időben nem indult ellene fegyelmi eljárás enyhítőként még nem vehető figyelembe.

A Fegyelmi Tanács átlagos nyomatékkal értékelte súlyosítóként a fegyelmi vétségek ismétlődését (nagyobb halmazatát), tekintettel arra, hogy két céggel kapcsolatban, összesen három cégbejegyzési kérelemmel összefüggésben járt el és működött közre abban, hogy a közhiteles nyilvántartásba valótlan adatok kerüljenek bejegyzésre.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A fentiek szerint a büntetés meghatározásakor figyelemmel volt a Fegyelmi Tanács az elkövetés körülményeire és eredményére, így megállapította, hogy a bekövetkezett eredményre is tekintettel a meghatározott és kiszabott büntetés van arányban.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének (80.000.-Ft) megfizetésére.

A fellebbezési jogot az Üttv. 135.§ (1) bekezdés biztosítja.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. december 4. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 137.)